

ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนบ้านบางกะปิ

สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

พัชร์วิญญู พงษ์พัฒนปรีชา*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนบ้านบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 103 คน โดยสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้คือ ชนิดแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า t (Independent Samples t -test) และเปรียบเทียบความพึงพอใจโดยใช้ค่าสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ผลการวิจัยพบว่า 1) ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนบ้านบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน 3) ผลการเปรียบเทียบครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานของผู้บริหารงานสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน ส่วนในด้านการบริหารงานบุคคลไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : 1) ความพึงพอใจ 2) การบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา

บทนำ

ประเทศไทยต้องเผชิญกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของโลกในหลายด้านที่สำคัญ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม เทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีผลกระทบทั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ รวมถึงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นอย่างมาก แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550, หน้า 47) จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกัน โดยพัฒนาจิตใจควบคู่กับการพัฒนาการเรียนรู้ของคนทุกกลุ่มทุกวัยตลอดชีวิต เริ่มตั้งแต่วัยเด็กให้มีความรู้พื้นฐานเข้มแข็ง มีทักษะชีวิต พัฒนาสมรรถนะ ทักษะของกำลังแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการ พร้อมก้าวสู่โลกของการทำงานและการแข่งขันอย่างมีคุณภาพ สร้างและพัฒนากำลังคนที่เป็นเลิศโดยเฉพาะในการสร้างสรรค์นวัตกรรมและองค์ความรู้ ส่งเสริมให้คนไทยเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต จัดการองค์ความรู้ทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่น และองค์ความรู้สมัยใหม่ ตั้งแต่ระดับชุมชนถึงประเทศ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กับเจตนารมณ์ของแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553, หน้า 9) ที่มุ่งให้ 1) พัฒนาคอนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข 2) พัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่มีความเข้มแข็ง มีการพัฒนาที่ยั่งยืนและมีคุณภาพแต่ละด้าน สร้างขึ้นเพื่อสังคมให้เป็นสังคมแห่งคุณภาพ สังคมแห่งภูมิปัญญา และการเรียนรู้สังคมสมานฉันท์ และเอื้ออาทรต่อกันมุ่งพัฒนาคอนไทยให้เป็นคนดีเก่งและมีความสุข การที่จะพัฒนาคอนให้มีคุณภาพเพื่อบรรลุเป้าหมายตามนโยบายของชาตินั้นต้องอาศัยการศึกษา เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาคอนในทุกด้านดังที่ วีระยุทธ ชาตะกาญจน์ (2551, หน้า 16) กล่าวว่า การศึกษาถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของคอน เพราะการจัดการศึกษาเป็นปัจจัยหลักในการสร้างความรู้ความคิด และคุณธรรมของบุคคล เป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรม และสร้างภูมิปัญญาให้แก่บุคคล การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพจะช่วยให้ประชาชนมีคุณภาพ มีคุณธรรม สามารถดำรงอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข มีความรู้ความสามารถและทักษะในการแสวงหาความรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมในอนาคต มีความสามารถในการประกอบอาชีพ พึ่งตนเองได้ ดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและมีศักดิ์ศรี สามารถพัฒนาตนเองและร่วมพัฒนาสังคมได้อย่างเหมาะสม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ซึ่งเป็นกฎหมายการศึกษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งและนำไปสู่การปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบนับตั้งแต่ การปฏิรูประบบการศึกษา

ปฏิรูปโครงสร้างหน่วยงานทางการศึกษา แนวทางการจัดการศึกษา และปฏิรูประบบการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเน้นการกระจายอำนาจการจัดการศึกษา และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบการบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ที่กำหนดโครงสร้างและระบบการบริหารและจัดการศึกษาโดยให้สถานศึกษาขึ้นพื้นฐานที่เป็นโรงเรียนมีฐานะเป็นนิติบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, หน้า 20) โดยมีจุดมุ่งหมายให้เกิดประสิทธิภาพของการบริหารจัดการศึกษา ก่อให้เกิดผลดีต่อการกระจายอำนาจและการกระจายโอกาสทางการศึกษา นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ยังได้กำหนดทิศทางการบริหารจัดการไว้ใน มาตรา 39 ว่า “ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาในด้านการบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง” สถานศึกษาจึงมีอำนาจหน้าที่ และมีความรับผิดชอบในการบริหารงานทั้งในด้านบริหารทั่วไป การบริหารวิชาการ บริหารงานบุคคล และการบริหารงบประมาณ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ด้านการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาของชาติและให้สอดคล้องกับบริบทของชุมชนที่สถานศึกษาตั้งอยู่ โดยสถานศึกษาจะต้องกำหนดเป้าหมายในการจัดการศึกษาของตนเองในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นทั้งคนดี คนเก่ง และมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2555, หน้า 2)

โรงเรียนเป็นองค์กรระดับปฏิบัติการที่สำคัญในการขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามแนวทางการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ บนพื้นฐานความหลากหลายและแตกต่างกันตามความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องว่าผู้เรียนทุกคนจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพจากโรงเรียน เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้ ผู้บริหารสถานศึกษานับว่าเป็นผู้ที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ความรู้ ความสามารถในการบริหารงาน โดยรู้จักใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด อาจกล่าวได้ว่า สถานศึกษาที่มีคุณภาพขึ้นอยู่กับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานของผู้บริหารเป็นสำคัญ การที่ผู้บริหารจะทำภารกิจในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อไปสู่เป้าหมายแห่งความสำเร็จตามเป้าประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ ชีระ รุญเจริญ (2550, หน้า 7) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถสูง เพราะผู้บริหารโรงเรียนเป็นบุคลากรหลักที่สำคัญของสถานศึกษาและเป็นผู้นำวิชาชีพที่จะต้องมีความรู้ ความสามารถ และคุณธรรม จริยธรรมตลอดจนมีจรรยาบรรณวิชาชีพที่ดี จึงจะนำไปสู่การจัดการและบริหารสถานศึกษาที่ดีมีประสิทธิผล และประสิทธิภาพการกำหนดสมรรถนะของ

ผู้บริหาร และตามที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) กำหนดให้มีการประเมินสมรรถนะหลัก และสมรรถนะประจำสายงาน ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษา จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การจัดการศึกษาในสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งตรงกับ ชาติรี โภธิกุล (2552, หน้า 4) ที่ได้กล่าวว่า ผู้บริหารโรงเรียนเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาของชาติ โดยเฉพาะ การบริหารจัดการศึกษาภายในโรงเรียนของตน แต่มีใช้ว่าผู้บริหารสถานศึกษาจะสามารถจัดการศึกษาให้ประสบความสำเร็จได้เหมือนกันทุกคน การบริหารจัดการสถานศึกษาใช้วิธีการบริหารจัดการที่หลากหลายที่แตกต่างกันไปตามศักยภาพของสถานศึกษาจะมีความคล่องตัวสามารถพัฒนาเปลี่ยนแปลงได้ทันต่อเหตุการณ์ ผลงานที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของสถานศึกษาทุกคนที่เกี่ยวข้องต้องรับผิดชอบไม่ว่าจะเป็นความสำเร็จหรือการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขการบริหารจัดการการศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานนั้นบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้บริหารเป็น ตัวจักรสำคัญจึงสมควรมีสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในการที่จะบริหารจัดการ โรงเรียนที่สามารถครอบคลุมภารกิจและบทบาทได้ทั้งหมดในโรงเรียน จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้นนั้น หากผู้บริหารสถานศึกษาใช้หลักการการบริหารการศึกษาในการบริหารงานทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป อย่างมุ่งมั่นและจริงจังในการดำเนินงานก็จะทำให้ประสบความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดการพัฒนาด้านการศึกษาได้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนบ้านบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร เพื่อจะได้นำข้อมูลเป็นแนวทางในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อให้ครูมีความพึงพอใจจะได้ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสุขในการทำงาน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนบ้านบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการทำงาน

สมมติฐานของการวิจัย

ครู ที่มีเพศและประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนบ้านบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนบ้านบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 140 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 103 คน โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ และประสบการณ์ในการทำงาน ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนบ้านบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยมีขอบเขตของเนื้อหา 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการบริหารงานวิชาการ 2) ด้านการบริหารงานงบประมาณ 3) ด้านการบริหารงานบุคคล 4) ด้านการบริหารงานทั่วไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนบ้านบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป ซึ่งมีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลตอนที่ 2 วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. ข้อมูลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนบ้านบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยใช้ค่าที (Independent Sample t – test)

4. ข้อมูลเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนบ้านบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การปฏิบัติงาน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะเปรียบเทียบค่าคะแนนเป็นรายคู่ ตามวิธีของเซฟเฟ (Sheffe's Post hoc Comparison)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ข้อมูลที่ค้นพบสามารถนำไปปรับปรุงการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ผลการวิจัยใช้เป็นแนวทางพื้นฐานในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของครูต่อไปในอนาคต

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนบ้านบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด
2. ครูที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนบ้านบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป ไม่แตกต่างกัน
3. ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนบ้านบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมต่างกันและเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ และด้านบริหารงานทั่วไป ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 10 ปีและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 10 – 20 ปี มีความพึงพอใจต่อการบริหารสถานศึกษา มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปี ขึ้นไป แต่ส่วนด้านการบริหารงานบุคคลไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนบ้านบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณา รายด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นผลมาจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ซึ่งกำหนดในมาตรา 39 ว่า ให้ กระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขต พื้นที่การศึกษาโดยตรง” สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2555, หน้า 2) นอกจากนี้การ บริหารโรงเรียนนั้นถือว่าโรงเรียนเป็นหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบต่อตัวนักเรียนเป็นสำคัญและผู้ที่ มีความรับผิดชอบต่อการกิจในโรงเรียน การบริหารโรงเรียนจำเป็นต้องบริหารโรงเรียนนั้นให้เป็นที่ ไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้แน่ชัด ซึ่งสอดคล้องกับการสรุปผลการประเมินความพึงพอใจต่อการ บริหารงาน โรงเรียนบ้านวังใหม่ ปีการศึกษา 2554 (สืบค้นเมื่อ 9 พฤษภาคม 2560 จาก www.banwangmaischool.com) พบว่า ความพึงพอใจต่อการบริหารงาน โรงเรียนบ้านวังใหม่ โดย ภาพรวมครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงาน โรงเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาเป็นรายด้าน พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ สรัญญา วรณศิลป์ (2556) ได้ทำวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร พบว่า ความพึงพอใจของครูที่ มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการ บริหารของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนบ้านบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพ มหานคร ในภาพรวม และรายด้านไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารงานของผู้บริหาร สถานศึกษาให้มีคุณภาพถือเป็นภารกิจสำคัญของสถานศึกษา ซึ่งจะมีการกำหนด และดำเนินการ อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี ดังนั้นครูผู้สอนทุกคนมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานของผู้บริหาร สถานศึกษาโดยเน้นการมีส่วนร่วมของครู เพื่อพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ส่งผลให้ครูผู้สอนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นไม่ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธีรศักดิ์ อยู่วัฒนา (2555) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความ พึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนเพนียด สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรีเขต 1 พบว่าครูที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อ การ บริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ

งานวิจัยของ พยอม ศรีสุข (2549) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูสถานศึกษาชั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีเขต 2 จำแนกตามเพศ พบว่า เพศที่ต่างกันมีความพึงพอใจโดยภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานของผู้บริหารงานสถานศึกษาโรงเรียนบ้านบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานนั้น พบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ภาพรวมแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการบริหารงานวิชาการ รายด้านแตกต่างกัน โดยครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 10 ปีและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 10 – 20 ปี มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปีขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ สรัญญา วรรณศิลป์ (2556) ได้ทำวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานครพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านการบริหารงานงบประมาณ มีความพึงพอใจแตกต่างกัน โดยครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 10 ปีและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 10 – 20 ปี มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานงบประมาณมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปีขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ยอดยิ่ง เกสรมาลา (2552) ได้ทำวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของครู / การบริหารงาน / โรงเรียนในเครือศุภทรรัตน์ จังหวัดชลบุรี พบว่า เปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงาน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน ส่วนในด้านบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกันด้านการบริหารงานบุคคล ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนบ้านบางกะปิ สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ในด้านการบริหารงานบุคคลไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำเนียง ฤทธิ์บำรุง (2557) ได้ทำวิจัย เรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานบุคลากรในโรงเรียน อำเภอแม่เป็น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ดังจะเห็นได้ว่า เมื่อศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานบุคลากรในโรงเรียนอำเภอ แม่เป็น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าไม่แตกต่างกัน ด้านการบริหารงานทั่วไป มีความพึงพอใจแตกต่างกัน โดยครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 10 ปีและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 10 – 20 ปี มีความพึงพอใจ

ต่อการบริหารงานทั่วไป มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปีขึ้นไป ซึ่ง สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ของ ยอดยิ่ง เกสรมาลา (2552) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของครู / การบริหารงาน / โรงเรียนในเครือข่ายศรีนครินทร์ จังหวัดชลบุรี พบว่า เปรียบเทียบความพึงพอใจของครู ต่อการบริหารงาน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน ส่วนใน ด้านบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ด้านการบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการจัดทำหลักสูตรให้เป็นระบบ ชัดเจน และเป็นเอกลักษณ์ โดยการเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรภูมิ ปัญญาท้องถิ่นของสถานศึกษาให้มากขึ้น จัดอบรมเรื่องการจัดทำหลักสูตรให้ครูผู้สอนได้เพิ่ม ความรู้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเน้นการนิเทศ ติดตาม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูเพื่อ เป็นการพัฒนาการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำไปแก้ปัญหา พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน สนับสนุนในการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการศึกษาและการรายงานผล การใช้หลักสูตรสถานศึกษากับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อนำมาพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ด้านการบริหารงานงบประมาณ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการจัดกิจกรรม เพื่อระดม ทรัพยากรจากทุกภาคส่วน เช่น กิจกรรมผ้าป่าเพื่อการศึกษา เป็นต้นเพื่อเป็นการนำทรัพยากรที่ได้มา ทำการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชุมชน มีการจัดสรรงบประมาณให้มีความครอบคลุมภารกิจ ของสถานศึกษาในทุกๆด้าน และให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยยึดหลักการมีส่วนร่วม หลักความ โปร่งใส หลักความคุ้มค่าและหลักความรับผิดชอบ
3. ด้านการบริหารงานบุคคล ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการจัดทำรวบรวมข้อมูลสภาพ ปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการเพื่อวางแผนกำลังคนของสถานศึกษาให้มีความสอดคล้องกับ สภาพปัญหาและความสามารถเป็นไปด้วยความ โปร่งใสและยุติธรรม รวมถึงการสนับสนุนให้ครู ได้พัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถและพร้อมที่จะเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นเพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
4. ด้านการบริหารงานทั่วไป ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการบริหารจัดการระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจนและสามารถแก้ไขปัญหาได้โดยการให้เครือข่ายผู้ปกครองเข้ามา มีบทบาทในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน พัฒนาการจัดทำระบบสารสนเทศให้มีความทันสมัยและเป็น ปัจจุบัน ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของสถานศึกษาโดยใช้สื่อหลากหลายรูปแบบโดยมีส่วนร่วม

ร่วมกับเครือข่ายประชาสัมพันธ์กับองค์กรภายนอกเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมี
ประสิทธิภาพ

อ้างอิง